

Mozgásterápia, mint kiegészítő terápia a beszédfejlesztés terén

OROSZNÉ KOSIK GABRIELLA

oroszne.gabi@t-online.hu

Absztrakt

A tanulmány értelmileg akadályozott gyermekek körében végzett hároméves kísérlet eredményeit mutatja be, amelyet gyógypedagógiai intézményünkben végeztünk. A vizsgált tanulócsoporthoz diagnózisa heterogén összetételű volt. Az átlag életkor 8-9 év közötti. Órarendjük keretén belül heti háromszor egy órában Alapozó Terápiával fejlesztettem a tanulókat. Hipotézisem szerint ez a speciális fejlesztési módszer mind a mozgásra, mind a beszédre, valamint az egész személyiségre hasonló befolyással lesz – preventív és fejlesztő hatású a kognitív funkciók, a beszéd beindítása és kommunikáció területén, valamint egészségmegőrző jelleggel is rendelkezik (Oroszné Kosik Gabriella, 2005). Marton-Dévényi Éva és munkatársai kutatási eredménye tanulási zavarral küzdő gyermekcsoporthoz mutatta ki, hogy a fenti területek fejlődtek az Alapozó Terápiának alkalmazása során (Marton-Dévényi Éva, Jordanidis Ágnes és Horváth Ilona, 2007).

Kulcsszavak: értelmileg akadályozottság; gyógypedagógiai intézmény; Alapozó Terápia; mozgás-, beszéd-, személyiségi- és kognitív fejlesztés

A speciális vizsgálat előzményei

Gyógypedagógiai iskolánk az értelmileg akadályozott tanulóinál „olyan képességek kialakítását célozza meg, melyek elősegítik, hogy önmagukat minél jobban el tudják látni, környezetükben tájékozódni és tevékenykedni legyenek képesek, szociális-kommunikációs készségeik fejlődjenek, azokat megfelelően tudják felhasználni. Ismerjék közvetlen tárgyi és személyi környezetüket, azt alakítani is képesek legyenek.” (HATOS, 2000, 422.o.) Ebből a gondolatból kiindulva kezdtettem neki tíz éve az intenzív mozgásfejlesztésnek, azaz az Alapozó Terápiának, amely tapasztalataim szerint fejlesztő hatással van az érintett tanulók beszéd-, mozgás- és személyiségefjelődésére. Az alábbiakban ezeket az összefüggéseket szeretném körvonalazni.

Ebben az időszakban kizárolag iskoláskorú Down-szindrómás gyermekeknél kezdtettem el alkalmazni a terápiát, mivel a tünetek alapján feltételezhető volt, hogy a módszer pozitív változásokat indít el náluk. A későbbiekben ezt a kollégák és én is

* Jelen tanulmány a 2008. február 27-én az FPPTI továbbképzésen elhangzott előadás szerkesztett változata.

egybehangzóan igazolva láttuk. Ekkor még sajnos nem mértük az előrehaladásokat. Később hároméves idő intervallumú kísérleti jelleggel vezettük be a terápiát a második osztályban. A csoport összetétele ekkor már heterogén volt, és kilenc gyermeket foglalt magában.

Szerettem volna megtudni, hogy gyermekeink esetében milyen hatásfokkal „működik” az Alapozó Terápia, hiszen a terápia nem az értelmileg akadályozottságot célozza meg eredetileg, de mint konduktor-gyógypedagógus tudom, a mozgás fejlődése, fejlesztése az értelmi erők kibontakoztatásának egyik fontos kritériuma. Ezért mielőbb szükségesnek tartottam a cselekvésbe ágyazott gondolkodás beindítását, az egész pszichoszomatikus-pszichomotoros fejlődés speciális megsegítését. A gyógypedagógia szemléletében alapvető a meglévő képességstruktúrák maximális kihasználása, e képességek begyakorlása és az automatikussá válásuk felé való törekvés.

Az Alapozó Terápia jellemzői

Az Alapozó Terápia is a *képesség – készség – automatizáció* irányt követi a mozgásfejlesztésben. A terápia, mint komplex fejlesztő eljárás, számos területen igyekszik pozitív eredményeket elérni. Marton-Dévényi Éva (2000) szerint alkalmazható:

- anyanyelvi készséghányos gyermekeknél, olvasás vagy írásproblémával küzdő iskolásoknál (dyslexiások, dysgraphiások);
- megkésett vagy hibás beszédfejlődésű dyslexia veszélyeztetett, esetleg mozgásfejlődésükben elmaradt óvodásoknál;
- túlmozgásos/figyelemzavarral küzdő gyerekekknél;
- tanulásban akadályozott (ezen belül enyhén értelmi fogyatékos) gyerekekknél is.

Mint a fentebb leírtakból kiderül, *nem* az értelmileg akadályozott gyermekekre dolgozták ki az Alapozó Terápiát. Viszont ez a speciális fejlesztés, amelynek szemlélete a gyógypedagógia alapelveit (lásd fentebb) segíti kibontakoztatni, bátorított a fejlesztő eljárás (Alapozó Terápia) alkalmazásában intézményünk 2. osztályos tanulóinál.

A módszer alapvető jellemzői:

- fejlődéstaní szemlélet (ami azt jelenti, hogy a tünet csak egy hibás vagy megrekedt fejlődés eredménye, a gyereket a megrekedés pontjáról az eredeti élettani úton kell továbbsegíteni),
- terápiás regresszió,
- mozgásformák (5-16 éves korig),
- megfelelő számú ingerreakció,
- konduktív (vezetett) jellegű.

A kísérlet elkezdésekor az Alapozó Terápiák szakmai anyagain (Marton-Dévényi Éva (2000) Alapozó Terápiák; Marton-Dévényi Éva és mtsai (2003) Tapasztalataink és tanulságaink az Alapozó Terápiában; Marton-Dévényi Éva – Jordanidisz Ágnes (2005) Az Alapozó Terápia hatása; Marton-Dévényi Éva – Jordanidisz Ágnes – Horváth Ilona (2007) Gondolatok a diszlexia végső okairól. Az alapozó Terápia hatása. Eset-tanulmányok.) túlmenően koncepciómat Porkolábne Balogh Katalin (2002) szemléletmóda és tapasztalati eredményei inspirálták. A mozgásfejlesztésben található meg a tényleges érintkezés a testi, értelmi és szociális fejlődési vonal befolyásolására. Azaz, a gyermek az „Életkorilag a legadekvátabb tevékenységi formában – a mozgásban – gyakorolhatja az életkorra specifikus énfunkciókat: éntudat, autonómia, kompetencia és kooperációra való alkalmasság.” (PORKOLÁBNÉ B. K., 2002. 30.o.) A

gyógypedagógia területén a logopédiában a mozgással összekötött beszélbeindítás és -fejlesztés eredményei is erősítették feltételezéseimet. (NÉMETH E.-S. PINTYE M., 2005)

A mozgás fejlesztő hatásáról Piaget (2003) és Porkolábné (2002) munkásságából kiemelnék néhány, a kísérlet szempontjából fontos megállapítást:

- az értelmi műveletek forrását a ténylegesen elvégzett motoros műveletekben jelölik meg;
- a kognitív térkép: önindította mozgásos tapasztalatok, és azok eredményeként létrejött környezeti változás közötti összefüggés felismerése az első értelmi művelet ok-okozati összefüggések felismerése a kauzalitás is motoros eredetű;
- a mozgás bír a legnagyobb transzferhatással, mozgáson keresztül alakítjuk a testsémát, fejlesztésén keresztül jutunk a térirányok kialakításához;
- a mozgás a gyermek alapvető életmegnyilvánulása, legtermészetesebb módon ezen keresztül fejleszthető.

Iskolánk tanulói is – az értelmi és egyéb akadályozottságuk ellenére – *ugyanazokon a biológiai-fejlődési szakaszokon* haladnak keresztül, mint kortársaik. Tapasztalataim szerint a Down-szindrómásoknál az *utánzó képességek* az egyik pozitív erősségek¹, így a velük megtapasztalt empirikus eredmények ösztönöztek arra, hogy elindítsam az Alapozó Terápiát mint speciális fejlesztési formát.

Értelmi akadályozottság ismérvei

Különösen fontosak a fenti megállapítások az értelmileg akadályozott gyermekek személyiségeinek kibontakoztatásánál, mivel náluk a következőket figyelhetjük meg:

- motivációszegénység;
- magasabb ingerküszöb;
- a szenzomotoros fejlődés csökkentsége,
- a kommunikáció, a beszédfejlődés problémája, illetve hiánya;
- a megismerő funkciók késleltettsége, a szenzoros és motorikus hiányok;
- gyenge figyelmi készség;
- az értelmi fejlődésben a legmagasabb „szint” a konkrét belátás szintje;
- a fogalomalkotás, az absztraktió, a következtető gondolkodás nem elérhetetlen, de csak konkréturnokhoz kötötten sikeres;
- a kognitív fejlesztés a környezet személyre szóló, cselekvést kiváltó, jól adagolt stimulációjától függ inkább;
- a tanulás, a tanultak megőrzése és feldolgozása terén nagy egyéni különbségek vannak. (HATOS, 2000)

1 Dr. Acsády László és mtsai kutatásából:

A tükörsejtek olyan idegsejtek, melyek aktívvá válnak egy tárgya irányuló saját mozdulatra. A más által végzett mozgás látása segít a saját mozgásom kivitelezésében. A tükörsejt akkor aktivizálódik, ha az a tárgy is jelen van, amire a mozgás irányul. A mozgás megértése és mozgás szervezése közvetlen kapcsolatban áll. Ha más mutatja a mozdulatot, az is olyan, mintha én csinálnám. Utánzásnál ez a tükörsejt aktivizálódik. A másik ember mozgását leképezi és sajátjává teszi.

Krajcsi Attila: Gondolatolvasás tükörsejtekkel című cikkében, hasonló megállapítást tesz.

L. Acredolo, S. Goodwyn és D. Abrams: Babajelek című könyükben egy olyan kutatás eredményeiről olvashatunk, amelyben a mozgás, a hozzákapcsolt jelentés és ennek szóbeli kimondása, azaz a jel jelenléte, valamint a verbális kiejtés összekapcsolása történik a beszéd megjelenése előtt. Ez a baba egész személyiségeben olyan pozitív kognitív és érzelmi változást hoz létre, amely nyolc év után is érzékelhető, lemérhető.

Az előbbi általános tulajdonságok következményeként a tanulási folyamatukban az alábbi problémák jelentkeznek:

- alacsony a transzfer és generalizálási képesség;
- a figyelem ingadozik;
- alacsony fokú a terhelhetőség;
- lassú a tanulási tempó,
- folytonos stimulálást igényelnek. (HATOS, 2000)

Az utóbbi öt pontban megfogalmazottak mutatják, hogy ez a mozgásterápia bevezetése indokolt az értelmileg akadályozott gyermekek fejlesztésében is.

Az Alapozó Terápiás kísérlet megkezdése előtt, és utána évente egyszer egy felmérő teszettel (amelyet, Boncné Juhász Csilla (még nem publikált), az Alapozó Terápiák Alapítványának főmunkatársa állította össze, és sok éves tapasztalata alapján igazolva látszik annak érvényessége) vizsgáltam a gyermekek feladatmegoldását, és fejlődését. A vizsgált tanulócsoporthoz diagnózisa heterogén összetételű volt. Az átlag életkor 8-9 év közötti. Órarendjük keretén belül heti háromszor egy órában történt ez a fejlesztés.

A hároméves Alapozó Terápiás kísérletből két összesítő diagramon szemléltetném az eredményeket. Az első diagram² összesítve mutatja, hogy a három felmérés során hánnyal százalékkal növekedett a teljesített feladatok száma a vizsgált csoportban.

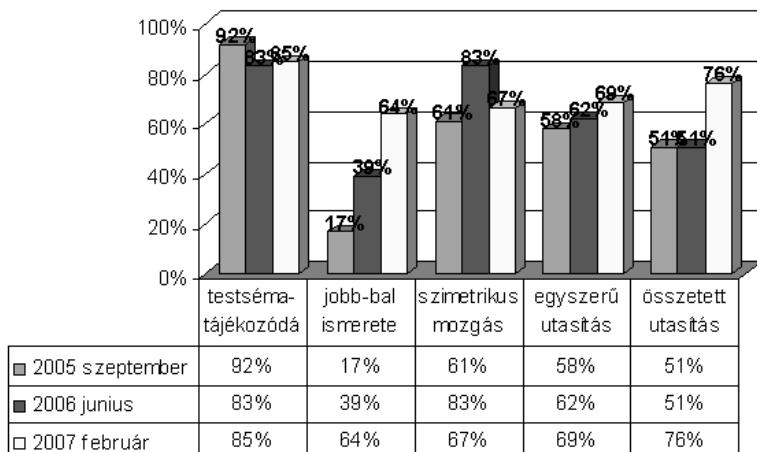
Jól látható, hogy egy tanéven belül a teljesített feladatok csupán 4%-kal növekedtek, ám ez másfél év alatt 15%-ra emelkedett. Ha a százalékértéket százalékpontként vizsgáljuk, akkor a pozitív változás 25%-os. A következő diagram³ azt szemlélteti, hogy milyen mértékű a változás területenként és felmérésenként a csoport teljesítményét figyelembe véve.

Látható, hogy ugrásszerű a változás a három felmérés értékeit figyelembe véve az összetett *utasítások* követése, illetve a *jobb-bal irányok ismerete* területén. Lassú, de egyenletes javulás látható az *egyszerű utasítások* végrehajtásánál. A *testséma-tájékozódás a saját testen* téma körében minimális ingadozás érzékelhető a három felmérés alapján. A legnagyobb eltérés a pusztán mozgásos jellegű *szimmetrikus mozgásminták* kivitelezése kapcsán tapasztalható. (Regresszió, a dominancia kialakulása vagy minden kettő együttes hatása okozhatta-e az eltérést? Ezt egy későbbi vizsgálat tudja kimutatni.)

2 Bognár Alíz: Alapozó Terápia fejlesztő hatásának vizsgálata értelmileg akadályozottak körében.

3 Id. mű. 65. o.

**FELADATOK TELJESÍTÉSE TERÜLETÉK ÉS IDŐ SZERINTI %-OS BONTÁSBAN
KIFEJEZVE**

Eredményeink

A kísérlet befejezése utáni vizsgálat a beszéd, a mozgás és a személyiség fejlődésében az alábbi eredményeket mutatta.

A kilenc tanulóból az öt nem beszélő gyermek jellemzése:

Két gyermeknél tapasztaltuk a *belső beszéd* beindulását annak ellenére, hogy minden esetben organikus elváltozások nehezítették a beszéd kialakulását.

P. M. diagnózisa: BNO kód F71; F80; F80.1; G40; G80.1. (értelmileg akadályozott, organikus beszéd és mozgássérülés, epilepszia.)

Mozgása célijárnyos, összerendezettebb, finommotorikája sokat javult: ceruzát fog, vonalhatárokot betartva színez. Szorgalmat, feladattudata kialakult. Önellátásban minimális segítséget igényel. A *belső beszéd* beindulásával a rövid távú memória kialakult, így a *vizuális motoros hosszú távú memoriához vezető út* akadályozottsága elhárult.

D. R. diagnózisa: BNO kód F71; P371; Q03; Q37. (értelmileg akadályozott, súlyos organikus fejlődési rendellenesség beszédszerveknél, hallást érintve.)

Nevét megfelelő számú szótaggal ejti. Feladattudata sokat fejlődött, önállóan nekilát a feladataknak. Finommotorikája sokban változott: fogás, elengedés, megtartás, ceruzát fog, vonalhatárokon belül színez.

Harmadik gyermeknél a beszéd adekvát megjelenését tapasztaltuk.

R. Zs. diagnózisa: BNO kód F71; F84.0. (értelmileg akadályozott, autisztikus jegyekkel)

Beszede beindult az első, két terápiás hónap után! Az autisztikus sztereotíp mondatokat viszont adekvátan használja. Eldöntendő kérdésekre válaszol. Finommotorikája sokat javult, ezen belül is a ceruzafogása, vonalhatárokot betartva színez. Biztonságban érzi magát (nem kézen fogva közeledik, nem ő az első a sorban stb.) figyelme így már több mindenre kiterjed, feladattudata jó.

H. A. diagnózisa: BNO kód F71; F98.1; F98.0; Q02; Q86; R690. (Cornelia de Lange szindróma következtében kialakult értelmi akadályozottság, nehezen irányítható magatartás; súlyos beszédfejlődésbeli elmaradás, tej allergia, enuresis, encopresis, széles alapon lábujjhegyen jár, strabizmus convergens, microcephal.)

Nála „*indulati*” beszédet tapasztaltunk, amely erős indulati késztetéskor jött elő. Ekkor adekvátan, hibátlan ragozsásban, tőmondatokban beszél, hasonlóan az elektív mutizmushoz. Saját testét uralja: testképe, énképe jó.

D. B. diagnózisa: BNO kód F71; Q90; R690. (értelmileg akadályozott, Down-szindróma, magatartás zavar.)

Egyszerű tőmondatokban beszél, adekvát helyzetekben egyszerű dalokat dúdolgat, énekel. Figyelme sokat változott, feladtattudata kialakulóban, akárcsak finommotorikája. Lengő firkával színez határok között. Saját testét uralja: testkép, énkép jó. Magatartása nyitottabb, de még mindig személyfüggő!

A négy már eddig is beszélő gyermek változásai:

J. D. diagnózisa: BNO kód F71; R690; F84.0. (értelmileg akadályozott, magatartás zavar, autisztikus jegyek.)

Autisztikus – visszakérdezős – beszéd helyett *rövid mondatokat összekapcsolva mondja el* az eseményeket, történéseket. Párbeszédekben hosszabb ideig képes csendben várakozni, míg rá kerül a sor. Testképe, énképe jó. Rajzai kifejezők, embert, virágot ábrázol.

H. J. diagnózisa: BNO kód F71; R690. (értelmileg akadályozott, magatartás zavar-nagyfokú indulatkezelési nehézségekkel.)

Kifejezően, összefüggően kommunikál, ritkán lebet zavarba hozni. Érdeklődő, kíváncsi, saját maga viselkedését is tudja értékelni. Személyiségsfejlődése igen markáns lett, bár a mai napig súlyos pszichés és magatartási problémával küzd. Nagy önbizalmat ad neki, hogy uralja testét. Felszabadultan viselkedik, így pszichés energiái a kreativitást erősítik, feladtattudata pontossággal társul!

Cs. R. diagnózisa: BNO kód F71; R69; P21.1; H50.1; F90; P69.8. (értelmileg akadályozott, strabizmus divergens, magatartás zavar, jobboldali mozgássérülés, hallást érintő súlyos organikus elváltozások.)

A kultúrtechnikák elsajátításának alapjainál tart. Finommotorikája a betűk írására alkalmas, így betűket, szótakiket ír. Énképe jó. A gyerekjátékokat adekvátan használja, biciklizik, rollerezik. Magatartására, figyelmére, valamint koncentráltsgára jellemző, hogy célszerűbben játszik társaival, szerepjátékot is felvállal, kreatívabb. Nincsenek már szertelen nagy mozgásai.

Sz. D. diagnózisa: BNO kód F71; F06; G01; G40. (értelmileg akadályozott, epilepszia, meningitisz fertőzés után, kialakult magatartás zavar-dühkitörések, apátia váltakozva.)

Magatartásában megszűntek a dühkitörések, szabályokat betart és érzelmei is adekvátként. Ennek megfelelően alakult *beszédstruktúrája* is. Társas viszonyai is ilyen módon pozitívan alakultak: baráti kapcsolatokban sikeres.

Konklúzió

A kísérletben részt vevő szakemberekkel mi is azon az állásponton vagyunk – hiszen gyermekeink több irányú fejlesztésben vettek részt a vizsgálat ideje alatt –, hogy „tiszta adatokat sohasem fogunk tudni terápiánk hatásáról, csak azt tudhatjuk meg, hogy az életük természetes helyzetében élő gyermekeinknél mennyire segített a terápia együttesen a többi segítséggel”. (MARTON-DÉVÉNYI ÉVA, 2005. 2.o.) Mindezeket figyelembe véve nagyobb számú értelmileg akadályozott gyermekpopuláción kell alkalmazni a terápiát, ahhoz, hogy pontosabb és következetesebb eredményekhez jussunk, valamint hatásfokát jobban bemérhessük.

Felhasznált irodalom

- Acsády László (2007) *Mozgás és idegrendszer Pető-napi konferencián elhangzott előadás, saját jegyzet*
- Bognár Alíz (2007) *Alapozó Terápia fejlesztő hatásának vizsgálata értelmileg akadályozottak körében* Szakdolgozat, 2007. ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskolai Kar, Értelmileg Akadályozottak Pedagógiája Szak. 65. o.
- Hatos Gyula (2000) *Az értelmileg akadályozott gyermek az óvodában és az iskolában* In: dr. Illyés Sándor (szerk.) Gyógypedagógiai alapismeretek, ELTE BGGYFK. 411–413., 422. o.
- Krajcsi Attila (2001) *Gondolatolvásás tükkörsejtekkel. A felfedezett mechanizmus az alapja az emberi nyelvnek, empátiának?* Népszabadság 11. 10.
- L. Acredolo, S. Goodwyn, D. Abrams (2004) *Babajelek*. Kiskapu Kft. Bp. 2004. 24., 25. o.
- Marton-Dévényi Éva (2000) *Alapozó Terápiák*. Alapozó Terápiák Alapítvány. Bp.
- Marton-Dévényi Éva és mtsai (2003) *Enyhe fokban értelmi fogyatékosok (és által értelmi fogyatékosok) terápiája, esetismertetés*. In: Marton-Dévényi Éva: *Tapasztalataink és tanulságaink az Alapozó Terápiában*. Alapozó Terápia Alapítvány. Bp., 71–84. o.
- Marton-Dévényi Éva (2003) *Tapasztalataink és Tanulságaink az Alapozó Terápiában* Alapozó Terápia Alapítvány. Bp.
- Marton-Dévényi Éva–Jordanidis Ágnes (2005) *Az Alapozó Terápia hatása*. Alapozó Terápia Alapítvány. Bp. 2. o.
- Marton-Dévényi Éva–Jordanidis Ágnes–Horváth Ilona (2007) *Gondolatok a diszlexia végső okairól. Az Alapozó Terápia hatása. Esettanulmányok*. Alapozó Terápia Alapítvány
- Németh Erzsébet-S. Pintye Mária (2005) *Mozdul a szó... (Súlyosan akadályozott beszédfejlődésű gyerekek korai integratív fejlesztése)*. Logopédiai Kiadó. Bp. 11–19. o.
- Oroszné Kosik Gabriella (2005) *A mozgásnevelésben alkalmazott terápiák és módszerek intézményünkben*. In: Kajáry Ildikó (szerk.): *Tapasztalatok az értelmileg sérült gyermekek nevelése és oktatása téma köréből*. Bp., 83. o.
- Porkolábne Balogh Katalin (2002) *A korai prevenció fejlesztés*. In: Martonné Tamás Márta (szerk.): *Fejlesztő pedagógia*. Bp.: ELTE Eötvös Kiadó, 11–30. o.
- Rita L. Atkinson – Richard C. Atkinson – Edward E. Smith – Daryl J. Bem – Susan Nolen-Hoeksema (2001) *Pszichológia*. Bp. Osiris Kiadó, 78. 81. o.

Motor therapy, as a supplementary therapy in speech development

Abstract

The study presents the results of a 3 year experiment among mentally disabled children that was carried out in our special education institute. The diagnosis was heterogenous among the experimental group. Their age is between 8 and 9. They received a treatment of Basic Therapy within the curriculum three one hour sessions per week. My hypothesis was that this special developmental method is going to improve my students' speech, motor skills and also their personality, has both preventive and developing influence on cognitive functions, speech, communication and health issues (OROSZNÉ KOSIK GABRIELLA, 2005). These areas were found to be improved in groups of learning disabled students as a result of this therapy (MARTON-DÉVÉNYI ÉVA, JORDANIDISZ ÁGNES AND HORVÁTH ILONA, 2007)

Keywords mental disability, special education institute, Basic Therapy, motor-, speech-, cognitive- and personality development